

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 13CoP/20/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6713211857
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 07. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Danica Kočičková
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2014:6713211857.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací v právnej veci navrhovateľa: X. U., nar. XX. XX. XXXX, bytom K. X, XXX XX F., zastúpený splnomocnenou advokátkou JUDr. Martinou Mészáros Bariakovou, so sídlom Advokátskej kancelárie Bystrický rad 453/77, 960 01 Zvolen, proti odporkyni: R. U. (predtým U.), nar. XX. XX. XXXX, bytom U. X, XXX XX P., zastúpená splnomocnenou advokátkou JUDr. Ivanou Remšíkovou, so sídlom Advokátskej kancelárie Suvorovova 8, 902 01 Pezinok, v konaní o rozvod manželstva a o úpravu výkonu rodičovských práv a povinností k maloletým deťom na čas po rozvode manželstva, a to: X. U., nar. XX. XX. XXXX a M. U., nar. XX. XX. XXXX, obe deti bytom ako matka, zastúpené kolíznym opatrovníkom: Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Zvolen, o odvolaní odporkyne (matky maloletých detí) proti rozsudku Okresného súdu Zvolen č.k. 7P/20/2013-129 zo dňa 20. 11. 2013, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu č.k. 7P/20/2013-129 zo dňa 20. 11. 2013 vo výroku o určení vyživovacej povinnosti navrhovateľa k maloletým deťom a v časti výroku o úprave styku navrhovateľa s maloletými deťmi, kde okresný súd určil, že navrhovateľ (otec maloletých detí) je oprávnený stýkať sa s maloletými deťmi každý páry kalendárny rok počas letných prázdnin od 01. 07. od 09.00 h do 15. 07. do 18.00 h a od 01. 08. od 09.00 h do 31. 08. do 18.00 h z r u š u j e a vec mu v tomto rozsahu v r a c i a na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

Okresný súd rozsudkom č.k. 7P/20/2013-129 zo dňa 20. 11. 2013 rozviedol manželstvo navrhovateľa a odporkyne a maloleté deti U. zveril na čas po rozvode manželstva do osobnej starostlivosti odporkyne (ďalej len „matka“) s oprávnením matky sa o maloleté deti starať. Navrhovateľovi (ďalej len „otec“) uložil povinnosť prispievať na výživu maloletého X. výživným v sume 130 eur mesačne a na výživu maloletého M. výživným v sume 100 eur mesačne od právoplatnosti rozsudku, splatných vždy do 15-teho dňa v mesiaci vopred k rukám matky. Zároveň upravil styk otca s maloletými deťmi tak, že otec je oprávnený stýkať sa s deťmi každý páry kalendárny týždeň v roku od piatku od 17.30 h do nedele do 18.00 h a ďalej tak, že otec je oprávnený stýkať sa s maloletými deťmi nasledovne:

- každý páry kalendárny rok počas letných prázdnin od 01. 07. od 09.00 h do 15. 07. do 18.00 h a od 01. 08. od 09.00 h do 31. 08. do 18.00 h;
- každý nepáry rok od 16. 07. od 09.00h do 31. 07. do 18.00 h, od 16. 08. od 09.00 h do 31. 08. do 18.00 h;
- každý páry kalendárny rok cez vianočné sviatky od 24. 12. od 09.00 h do 30. 12. do 18.00 h, každý nepáry kalendárny rok cez vianočné sviatky od 30. 12. od 09.00 h do 06. 01. nasledujúceho roku do 18.00 h;
- každý páry kalendárny rok počas jarných prázdnin od piatku „pre“ jarnými prázdninami od 17.30 h do nedele po skončení jarných prázdnin do 18.00 h;
- každý nepáry kalendárny rok počas veľkonočných sviatkov v predvečer veľkonočných prázdnin, t.j. vždy v stredu od 17.30 h do utorka „od“ 18.00 h.

Okresný súd rozhodol, že otec si maloleté deti prevezme a odovzdá ich v určený deň a čas pred bytom matky. Matke uložil okresný súd povinnosť maloleté deti na styk s otcom pripraviť a styk otcovi s deťmi umožniť. O trovách konania rozhodol okresný súd tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na ich náhradu.

Proti predmetnému rozsudku podala matka odvolanie, a to do výroku o určení vyživovacej povinnosti otca k maloletým deťom (č.l. 134 - 137 spisu). Osobitnými podaniami matka navrhla doplniť rozsudok okresného súdu o výrok, kto z rodičov bude maloleté deti zastupovať a spravovať ich majetok (č.l. 138 - 139 spisu), opraviť rozsudok okresného súdu v časti výživného, kde žiadala opraviť formuláciu „od právoplatnosti“ rozsudku na formuláciu „od vykonateľnosti“ rozsudku (č.l. 140 - 142 spisu) a navrhla tiež opraviť rozsudok okresného súdu vo viacerých bodoch pre zrejme chyby v písaní (č.l. 143 - 144 spisu).

O uvedených návrhoch matky rozhodol okresný súd opravným uznesením č.k. 7P/20/2013-148 zo dňa 15. 01. 2014.

V podaní zo dňa 22. 12. 2013 sa odporkyňa proti výroku o určení vyživovacej povinnosti navrhovateľa (otca maloletých detí) na čas po rozvode odvolala. Matka v podanom odvolaní okresnému súdu vytkla, že pri svojom rozhodovaní vychádzal z rozpisu jej mesačných výdavkov, ktoré súdu predložila spolu s vyjadrením k návrhu na začatie konania zo dňa 27. 08. 2013. Nakoľko však v danom čase nebolo ešte možné presne určiť všetky výdavky, najmä tie, ktoré súvisia so školskou dochádzkou maloletých detí, predložila súdu v podaní zo dňa 27. 09. 2013 upravenú špecifikáciu svojich výdavkov a výdavkov maloletých detí. Na túto špecifikáciu však okresný súd neprihliadol. Matka sa nestotožnila s rozhodnutím okresného súdu, podľa ktorého je výživné v sume 100 eur mesačne na maloletého M. a 130 eur mesačne na maloletého X. primerané a zodpovedajúce potrebám maloletých detí. Okresný súd v odôvodnení rozsudku neuviedol, ktoré výdavky uznal, ktoré nie a prečo nie, príp. ktoré výdavky a z akého dôvodu považoval za „premrštené“. Pri výpočte výdavkov, z ktorých okresný súd pri rozhodovaní vychádzal, vôbec neuviedol výdavky na ošatenie detí a obuv, výdavky spojené s ich hygienou a strihaním, výdavky na hračky, knihy, školské potreby, vreckové či kultúru príp. pobyt pri mori. Matka okresnému súdu ďalej vytkla, že vôbec neprihliadol na rozdiel v mesačných príjmoch rodičov a neprihliadol ani na fakt, že o maloleté deti sa osobne stará matka. Uviedla, že pri určovaní vyživovacej povinnosti je nutné porovnať možnosti, schopnosti a majetkové pomery u oboch rodičov a treba zohľadniť tiež osobnú starostlivosť o dieťa (§ 62 ods. 4 zákona č. 36/2005 Z.z. o rodine v znení neskorších predpisov /ďalej len „Zákon o rodine“). Podľa názoru matky okresný súd v rozpore s ust. § 62 ods. 5 Zákona o rodine zobral do úvahy výdavky otca, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť. V tejto súvislosti poukázala na výdavky otca spojené s užívaním rodinného domu (voda, elektrina, plyn, RTVS) v sume 167 eur mesačne, káblovej televízie v sume 9,90 eura mesačne a internetu v sume 13,79 eura mesačne, pričom poukázala na to, že v rodinnom dome na F., ku ktorému sa uvedené výdavky viažu, nikto už od augusta 2013 nebýva. Okresný súd však tieto výdavky otca zobral do úvahy a zobral do úvahy tiež jeho výdavok v podobe príspevku na bývanie, ktorý otec hradí svojej matke z dôvodu, že býva v jej rodinnom dome. Otec má pritom možnosť zálohové platby za rodinný dom na F. znížiť resp. pokiaľ ide o káblovú televíziu a internet, úplne ich zrušiť. Na tieto skutočnosti pritom matka poukázala už vo svojom vyjadrení zo dňa 14. 11. 2013 a tiež na pojednávaní dňa 20. 11. 2013. Matka uviedla, že okresným súdom určené výživné nie je v záujme maloletých detí, preto navrhla, aby odvolací súd zmenil rozsudok okresného súdu vo výroku o určení vyživovacej povinnosti otca k maloletým deťom tak, že otcovi uloží povinnosť prispievať na výživu maloletého X. výživným v sume 200 eur mesačne a na výživu maloletého Kristiána výživným v sume 200 eur mesačne vždy do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám matky odo dňa vykonateľnosti rozsudku.

Kolízny opatrovník vo vyjadrení k odvolaniu matky uviedol, že sa v plnom rozsahu pridrižiava svojho vyjadrenia na pojednávaní konanom dňa 20. 11. 2013.

Otec vo vyjadrení k odvolaniu matky uviedol, že okresný súd na základe dostatočne zisteného skutkového stavu veci dospel pri rozhodovaní o výške výživného na maloleté deti k správnym záverom, ktoré v rozsudku aj náležite odôvodnil. Uviedol, že v konaní riadne preukázal, že z dôvodu, že matka detí sa po jej odchode zo spoločnej domácnosti odmietla podieľať na splácaní a úhrade väčšiny ich spoločných záväzkov vzniknutých výstavbou a prevádzkou ich rodinného domu, ktorý nikto od ich rozchodu neobýva, jeho mesačné oprávnené výdavky presahujú ním dosahovaný príjem. Aj súdom určené výživné presahuje jeho súčasné finančné možnosti, avšak mal za to, že s ohľadom na vek detí, ich oprávnené potreby a príjmy a oprávnené výdavky rodičov, okresný súd určil výživné na deti v primeranej

výške. Otec tiež zdôraznil, že nemalé finančné prostriedky musí vynakladať na pravidelné cestovanie za deťmi za účelom realizácie styku s nimi, a teda skutočne nie je v jeho možnostiach prispievať na deti vyšším výživným. Podľa názoru otca, matka vo svojej špecifikácii výdavkov uviedla mnohé také výdavky, ktoré sú nereálne, značne nadhodnotené a teda neoprávnené. Otec preto žiadal rozsudok okresného súdu vo výroku o výživnom na maloleté deti potvrdiť.

V dôsledku podaného odvolania krajský súd vec prejednal v medziach daných ustanovením § 212 ods. 2 písm. a/ zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „OSP“), postupom podľa ustanovenia § 214 ods. 2 OSP bez nariadenia pojednávania a rozsudok okresného súdu č.k. 7P/20/2013-129 zo dňa 20. 11. 2013 vo výroku o určení vyživovacej povinnosti otca k maloletým deťom a v časti výroku 4., v ktorej okresný súd určil, že otec je oprávnený stýkať sa s maloletými deťmi každý párný kalendárny rok počas letných prázdnin od 01. 07. od 09.00 h do 15. 07. do 18.00 h a od 01. 08. od 09.00 h do 31. 08. do 18.00 h, podľa ustanovenia § 221 ods. 1 písm. h/ OSP zrušil v nadväznosti na ust. § 212 ods. 3 OSP (časť 4. výroku) a vec vrátil súdu prvého stupňa v zrušenom rozsahu na ďalšie konanie podľa ustanovenia § 221 ods. 2 OSP.

Odvolací súd sa v danom prípade zaoberal odvolaním matky, ktorá napadla rozsudok okresného súdu č.k. 7P/20/2013-129 zo dňa 20. 11. 2013 v časti o určení vyživovacej povinnosti otca k maloletým deťom, pričom zistil, že v konaní došlo k vade, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie v časti 4. výroku, bližšie vyššie špecifikovanej.

Okresný súd rozhodol o vyživovacej povinnosti otca k maloletým deťom s poukazom na ust. § 62 ods. 1, 2, 4 a 5 Zákona o rodine. V odôvodnení svojho rozhodnutia konštatoval, že otec predložil doklady o tom, že mesačne má výdavky spojené s užívaním domu, vody, elektriny, plynu, RTVS v sume 167,88 eura, ďalej má výdavky za káblovú televíziu DIGI TV 9,90 eura, internet 13,79 eura, telefón 40,26 eura, cestovné náklady do zamestnania 80 eur, spláca pôžičku zo štátneho fondu rozvoja bývania v sume 124 eur, pôžičku z Akadémie policajného zboru v sume 110,67 eura, platí si životné poistenie v sume 27,75 eura, úrazové poistenie pre seba a pre deti 23 eur, platí poisťnú so sporením pre obidve deti 14,61 eura a 18,61 eura. Otec prispieva na bývanie u svojej matky sumou 50 eur mesačne. Ďalej platí poisťnú na auto polročne v sume 47,45 eura. Ročne platí poisťnú zodpovednosti za škodu pri výkone povolania 43,82 eura, poisťnú nehnuteľnosti 135 eur, poisťnú interiéru domu 45,14 eura, za komunálny odpad 30,74 eura. Okresný súd ďalej uviedol, že matka preukázala, že platí úver v U. v sume 224 eur mesačne, príspevok na bývanie svojim rodičom v sume 30 eur mesačne. Okrem toho má matka mesačné bežné výdavky na maloleté deti na stravu, a to na každé 161 eur, za školský klub platí po 10 eur na každé dieťa, v súvislosti so zdravotnou starostlivosťou (lieky na imunitu, alergie, vitamíny) má výdavok po 30 eur na každé dieťa, maloletému X. platí mobil 10 eur, cestovné výdavky má v sume 5 eur, za krúžok karate platí po 15 eur na každé dieťa, za plávanie platí po 32 eur na každé dieťa, za anglický jazyk platí po 15 eur na každé dieťa. Matka vyčíslila výdavky na deti a domácnosť spolu v sume 1 064 eur. Okresný súd zistil, že otec zarába 936,76 eura mesačne a matka zarába 750,60 eura mesačne. S prihliadnutím na vek maloletých detí, zdravotné problémy detí, ich záujmovú činnosť a s prihliadnutím aj na vyjadrenie kolízneho opatrovníka dospel okresný súd k záveru, že primeraným výživným na maloletého X. je výživné v sume 130 eur mesačne a na maloletého Kristiána je výživné v sume 100 eur mesačne, pričom je v schopnostiach a možnostiach otca takýmto výživným na deti prispievať. Pokiaľ matka žiadala určiť vyššie výživné, jej návrh súd nad rámec určeného výživného zamietol.

Podľa ustanovenia § 62 ods. 2, 4, 5 Zákona o rodine obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni svojich rodičov. Pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará. Výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť. V zmysle ustanovenia § 75 ods. 1 Zákona o rodine pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie.

Otec maloletých detí písomným podaním, osobne podaným na krajskom súde dňa 14. 05. 2014 súdu oznámil, že podľa jeho vedomostí bola matka v rámci policajného zboru preradená na iný výkon práce, pričom s týmto preradením malo dôjsť aj k zvýšeniu jej mesačného príjmu minimálne o 100 eur netto. Nakoľko otec o tejto skutočnosti v konaní pred prvostupňovým súdom nevedel, žiadal, aby súd dopytom na zamestnávateľa matky zistil pred svojím rozhodnutím aktuálnu výšku mesačného čistého príjmu matky a pri svojom rozhodovaní na zistené skutočnosti z vykonaného dokazovania prihliadol (č.l. 169 spisu).

V rámci konania o úpravu vyživovacej povinnosti k maloletým deťom je súd povinný vychádzať vždy z aktuálneho skutkového stavu v čase vydania rozsudku (§ 154 ods. 1 OSP) a pomerov na strane oprávneného i povinného. Vyživovacia povinnosť k deťom majú obaja rodičia, pričom každý z rodičov prispieva na výživu dieťaťa podľa svojich možností, schopností a majetkových pomerov. Odôvodnené potreby dieťaťa, ktoré sú jedným zo zákonných kritérií rozhodných pre určenie výživného, sú bezprostredne ovplyvňované možnosťami, schopnosťami a majetkovými rodičmi povinného rodiča. Pri určení výživného však musí mať súd spoľahlivo zistené všetky skutočnosti majúce vplyv pre určenie jeho konkrétnej výšky, a teda musí mať zistené nielen pomery na strane povinného rodiča (v danom prípade otca), ale tiež pomery na strane druhého rodiča, ktorému dieťa bolo zverené do osobnej starostlivosti (v danom prípade matky), ktorý rovnako je povinný prispievať na výživu maloletých detí určitou peňažnou sumou. Odvolací súd preskúmaním napadnutého rozsudku v časti určenia výživného na maloleté deti prisvedčil námietkam matky uvedeným v podanom odvolaní a to, že okresný súd pri svojom rozhodovaní vychádzal z výdavkov matky a detí, ktoré matka špecifikovala súčasne s podaním svojho vyjadrenia k návrhu na začatie konania (č.l. 36 - 37 spisu), ktoré výdavky okresný súd prevzal do odôvodnenia svojho rozhodnutia bez toho, aby sa zaoberal následnou špecifikáciou výdavkov matky (č.l. 57 - 58 spisu), ktorá aktuálnejšie odráža zvlášť potreby maloletých detí, ktoré už v tom čase navštevovali školské zariadenia v P., a teda matka až následne vedela presnejšie vyčíslieť náklady spojené s výchovou a výživou maloletých detí. Okresný súd preto v ďalšom prihliadne k aktuálnym výdavkom matky, a to nielen v súvislosti so starostlivosťou o maloleté deti, ale zohľadní aj osobné výdavky matky a výdavky na domácnosť. Okresný súd preskúma aj výdavky na strane otca a posúdi, či ide o také výdavky, ktoré otec musí vynakladať nevyhnutne. Zároveň okresný súd preverí tvrdenie otca o tom, že malo dôjsť k zvýšeniu príjmu matky a dopytom na zamestnávateľa matky zistí, aký skutočný príjme matka aktuálne dosahuje.

V rámci preskúmania rozhodnutia okresného súdu odvolací súd zistil, že konanie trpí tzv. inou vadou konania (§ 212 ods. 3 OSP), ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie okresného súdu v časti rozhodnutia o úprave styku navrhovateľa s maloletými deťmi U. (4. výrok rozsudku okresného súdu), a to konkrétne v časti, kde okresný súd určil, že navrhovateľ (otec maloletých detí) je oprávnený stýkať sa s maloletými deťmi každý párný kalendárny rok počas letných prázdnin od 01. 07. od 09.00 h do 15. 07. do 18.00 h a od 01. 08. od 09.00 h do 31. 08. do 18.00 h.

Z odôvodnenia rozsudku okresného súdu č.k. 7P/20/2013-129 zo dňa 20. 11. 2013 vyplýva, že okresný súd pri úprave styku otca s maloletými deťmi prihliadol na to, že účastníci sa na rozsahu úpravy styku dohodli a takáto úprava je v záujme maloletých detí. Jediné, na čom sa účastníci nedohodli je čas, kedy by mal otec odovzdávať deti matke. Okresný súd preto upravil styk otca s maloletými deťmi v súlade s návrhom, na ktorom sa obidvaja rodičia dohodli s výnimkou, že uložil povinnosť otcovi odovzdávať deti o 18.00 h.

Nakoľko okresný súd pri rozhodovaní o úprave styku otca s maloletými deťmi vychádzal zo skutočnosti, že rodičia sa o úprave styku dohodli, pričom konštatoval, že takáto dohoda (úprava styku) je v záujme maloletých detí, avšak v odôvodnení rozsudku uvedenú dohodu okresný súd žiadnym spôsobom nekonkretizoval, odvolací súd zisťoval jej obsah z predloženého spisu.

Z obsah spisu odvolací súd zistil nasledovné: Otec v návrhu na začatie konania styk s maloletými deťmi navrhoval neupraviť (č.l. 3 spisu). Následne otec písomným podaním zo dňa 09. 09. 2013, ktoré predložil súdu na pojednávaní konanom toho istého dňa a krátkou cestou bol tento návrh predložený aj matke, žiadal upraviť styk s maloletými deťmi počas letných prázdnin v mesiaci august tak, aby bol oprávnený sa s deťmi stýkať každý kalendárny rok od 01. 08. od 09.00 h do 15.08. do 18.30 h (č.l. 47, 44 p.v. spisu). Matka maloletých detí v písomnom podaní zo dňa 27. 09. 2013 navrhla upraviť styk otca s maloletými deťmi počas letných prázdnin v mesiaci august, v párnom kalendárnom roku od 01. 08. od 09.00 h do 15. 08. do 18.30 h a v nepárnom kalendárnom roku od 16. 08. od 09.00 h do 30. 08. do

18.30 h (č.l. 54 spisu). Zo zápisnice o pojednávaní zo dňa 20. 11. 2013 vyplýva, že otec prostredníctvom právnej zástupkyne v záverečnej reči žiadal upraviť styk s maloletými deťmi počas letných prázdnin v párnom roku v mesiaci august od 01. 08. od 09.00 h do 15. 08. do 18.00 h (č.l. 106 p.v. spisu). Matka prostredníctvom právnej zástupkyne v záverečnej reči uviedla, že trvá na úprave styku tak, ako to uviedla v písomnom vyhotovení zo dňa 27. 09. 2013 s tou zmenou, že namiesto odovzdávania detí o 15.30 h bude čas odovzdávania určený do 16.00 h vo všetkých prípadoch (č.l. 106 p.v. spisu).

Na základe takto zisteného skutkového stavu možno dospieť k záveru, že pokiaľ okresný súd v odôvodnení rozsudku uviedol, že účastníci sa na rozsahu úpravy styku dohodli a takáto úprava je v záujme maloletých detí, mal na mysli (pokiaľ ide o spornú časť úpravy styku), že rodičia sa dohodli na tom, že otec bude oprávnený stýkať sa s maloletými deťmi počas letných prázdnin každého párneho kalendárneho roku v mesiaci august od 01. 08. do 15. 08. Z rozsudku okresného súdu v znení v akom bol vyhlásený a následne aj písomne vyhotovený však vyplýva, že otec je oprávnený sa s maloletými deťmi stýkať počas letných prázdnin každého párneho roka od 01. 08. od 09.00 h do 31. 08. do 18.00 h. S poukazom na uvedené odvolací súd konštatuje spornosť odôvodnenia rozsudku okresného súdu s jeho výrokovou časťou; dôvody uvedené v odôvodnení rozsudku nezodpovedajú spôsobu rozhodnutia okresného súdu v enunciiate rozsudku.

Na základe uvedených skutočností odvolací súd zrušil rozsudok okresného súdu č.k. 7P/20/2013-129 zo dňa 20. 11. 2013 vo výroku o určení vyživovacej povinnosti otca k maloletým deťom a v časti výroku 4., v ktorej okresný súd určil, že otec je oprávnený stýkať sa s maloletými deťmi každý párný kalendárny rok počas letných prázdnin od 01. 07. od 09.00 h do 15. 07. do 18.00 h a od 01. 08. od 09.00 h do 31. 08. do 18.00 h podľa ustanovenia § 221 ods. 1 písm. h/ OSP a vec vrátil súdu prvého stupňa v zrušenom rozsahu na ďalšie konanie. Okresný súd v ďalšom konaní vykoná dokazovanie v naznačenom smere, prípadne vykoná aj ďalšie dôkazy, ktoré sa budú javiť ako nevyhnutné pre správne rozhodnutie súdu o určení vyživovacej povinnosti otca k maloletým deťom a v rámci rozhodovania o úprave styku otca s maloletými deťmi v zrušenej časti doplní resp. zopakuje dokazovanie v rozsahu potrebnom pre jednoznačné rozhodnutie súdu o styku otca s maloletými deťmi.

O veci senát odvolacieho súdu rozhodol pomerom hlasov členov senátu 3:0.

Poučenie:

proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.